

ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTEREN

1. april 2009

Besvarelse af spørgsmål 11 ad L 119 stillet af Erhvervsudvalget den 31. marts 2009.

ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål 11:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 31. marts 2009 fra Foreningen for Distance- og Internethandel, jf. L 119 - bilag 8.

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
oem@oem.dk
www.oem.dk

Svar:

§ 74 giver ved fjernsalg en bruger, der har iværksat en betalingstransaktion med et betalingsinstrument, ret til at få standset betalingstransaktionen eller få betalingen tilbageført i forskellige situationer. Disse situationer er opregnet i bestemmelsen. En af disse situationer omfatter manglende levering af varer eller tjenesteydelser, jf. forslaget § 74, stk. 1, nr. 2.

Foreningen for Distance- og Internethandel foreslår i sin henvendelse til Erhvervsudvalget, at det til forslaget til § 74, stk. 1, nr. 2, tilføjes, at bestemmelsen også gælder manglende levering på grund af leverandørens konkurs.

Foreningen finder ikke, at det er tilstrækkeligt, at det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at den som udgangspunkt finder anvendelse ved konkurs.

Det fremgår af bemærkningerne til § 74, at

”Når en betalingsmodtager i forbindelse med et fjernsalg modtager forudbetaling, er der en risiko for, at betalingsmodtager efterfølgende ikke kan levere på grund af insolvens eller konkurs. Udgangspunktet vil i en sådan situation være, at betaler ikke skal stilles dårligere end den køber, som har betalt kontant. Har en betalingsmodtager i strid med aftalen trukket beløbet inden, der er sket levering, for eksempel fordi varen er i restordre, vil betaleren have krav på tilbageførsel i tilfælde af konkurs eller anden insolvenssituation reguleret af konkursloven. I denne situation vil betaleren ellers være dårligere stillet, end hvis der var betalt pr. efterkrav i forbindelse med leveringen. Er der derimod tale om, at der er indgået en udtrykkelig aftale om forudbetaling af en vare eller tjenesteydelse, enten fordi der er tale om et tilvirkningskøb eller af anden årsag, har betaler ikke krav på tilbageførsel af betalingen i tilfælde af konkurs eller lignende, inden der sker levering. I disse tilfælde vil betaleren ikke være dårligere stillet end i den situa-

tion, hvor betaleren i den fysiske handel har indgået en aftale om kontant forudbetaling. Er der tale om en situation, hvor betaleren har købt for eksempel en festivalbillet, som er sendt til køberen, men hvor festivalen efterfølgende ikke bliver afholdt på grund af arrangørens konkurs, vil der heller ikke i medfør af loven kunne gøres indsigelser over for betalers udbyder.”

Det fremgår af bemærkningerne til forslaget til § 74, at reglen i § 74, stk. 1, nr. 2, kun finder anvendelse i forbindelse med konkurs under visse betingelser. Hensigten er, som anført i bemærkningerne, at betaler ikke skal stilles ringere end en køber, som har betalt kontant. Hvis det, som foreslået af Foreningen for Distance- og Internethandel, anføres i § 74, stk. 1, nr. 2, at bestemmelsen også gælder manglende levering på grund af leverandørens konkurs, vil betaler derimod i visse situationer blive stillet bedre, end en køber i kontanthandler, og det er ikke hensigten med lovforslaget.

Jeg kan derfor ikke tilslutte mig, at § 74, stk. 1, nr. 2, ændres som foreslået af Foreningen for Distance- og Internethandel.